'Η III Μεραρχία εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὰς Πάτρας μὲ ἀκαταλύτους δεσμοὺς ἡρωϊκῶν ἀγώνων. Δι' αὐτὸ ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς διὰ τοὺς Πατρινοὺς νὰ παραμείνῃ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Κυριακὴ 15 Σεπτεμβρίου

'Η Γεωργοτεχνικὴ Σχολὴ 'Αλισσοῦ θ' ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ 'Οκτωβρίου. Τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον, καρπὸς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ πολυπλεύρως.

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΤΟΠΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ κινητῆς Βιβλιοθήκης καὶ Κινηματογράφου, τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, εὑρίσκεται ἀπὸ τριημέρου εἰς τὸν νομόν μας, παντοῦ δὲ εἰς τὴν ὑπαιθρον γίνεται δεκτὸν ἀπὸ τοὺς κατοίκους μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἐνθουσιασμόν. Καὶ τοῦτο διότι εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του κατακτᾶ γενικὴν τὴν ἀναγνώρισιν ὡς πρὸς τὴν θετικὴν συμβολήν του εἰς τὴν ποιοτικὴν ἄνοδον τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀγροτικῶν μας πληθυσμῶν. 'Η τελεία ὀργάνωσις τοῦ συνεργείου ἡ ὁποία τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς διψούσης διὰ μάθησιν ὑπαίθρου μας καὶ ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας τυγχάνει παντοῦ, μαρτυροῦν τὴν σημασίαν καὶ τὸ εὔρος τῆς ἐπιτυχοῦς ἐμπνεύσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Προεδρίας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι τὸ τελευταῖον δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνεργείων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα τόσον θετικὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουν, εἰς τὴν μέχρι χθὲς ἐγκαταλελειμμένην ὕπαιθρον.

***

ΤΟ Τ.Ε.Β.Ε., ὅπως καὶ ὅλα τὰ ταμεῖα τὰ ἱδρυθέντα τὴν τελευταίαν 20ετίαν, εἶχε δώσει εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους του τὴν εὐχέρειαν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς τῆς προϋπηρεσίας των δι' ἀριθμὸν ἐτῶν ἀφορώντων τὸν πρὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ταμείου χρόνον. Τελευταίως ὅμως ἦρε τὸ μέτρον αὐτὸ καὶ οὔτω μία εὐάριθμος κατηγορία ἠσφαλισμένων του ὑφίσταται φαλκίδευσιν τῶν ἐτῶν προϋπηρεσίας εἰς τὸ ἐπάγγελμα. Σχετικῶς ἐγένοντο οὐχὶ ἅπαξ διαβήματα διαμαρτυρίας τόσον πρὸς τὸ Τ.Ε.Β.Ε. ὅσον καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ πανταχόθεν ἀνεγνωρίσθη τὸ δίκαιον. 'Αλλὰ οἱ ἠσφαλισμένοι μένουν ἀκόμη μὲ τὴν προφορικὴν «ἀναγνώρισιν» τοῦ δικαίου των καὶ μὲ τὰς ὑποσχέσεις ἐπανορθώσεως. Αὐτὸ ὅμως, παρατεινόμενον, καταντᾶ ἐμπαιγμὸς ἀπροκάλυπτος. Νομίζομεν, λοιπόν, ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐπέμβῃ προσωπικῶς ὁ ὑπουργὸς 'Εργασίας κ. Μπουρνιᾶς καὶ νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν δικαίαν λύσιν.

***

ΕΔΟΘΗ λοιπὸν ἐντολὴ νὰ καταρτισθοῦν τὰ σχετικὰ διὰ τὴν δημοπράτησιν τῆς ἀνακατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Παραλίας—Μποζαϊτίκων. Δηλαδὴ φθάνομεν αἰσίως εἰς τὸν 'Οκτώβριον, ὁπότε εἶναι ἀμφίβολον ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσουν κανονικῶς ὁδοποιητικαὶ ἐργασίαι. Καὶ ὅμως, ὅταν πρὸ καιροῦ ἡ παροῦσα στήλη ἔγραψεν ὅτι ἡ ὁδὸς αὐτὴ μοιραίως θὰ φθάσῃ χειμώνας καὶ δὲν θὰ ἔχῃ γίνει, ὁ Δῆμος ἐδήλωσε διαμαρτυρόμενος, ὅτι θὰ ἤρχιζαν συντόμως αἱ ἐργασίαι. Τώρα μήπως ἔχει νὰ προσθέσῃ τίποτε; 'Ημεῖς σημειοῦμεν ἁπλῶς ὅτι οἱ Πατρινοὶ δὲν εἶναι καὶ τόσον ἀφελεῖς ὅσον οἱ τοῦ Δήμου τοὺς νομίζουν ἴσως.

***

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ μᾶς ἐγένοντο παράπονα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος τοῦ Δήμου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνοικίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὰ συνεργεῖα συλλογῆς τῶν ἀπορριμμάτων διέρχονται μόνον τρὶς τῆς ἑβδομάδος. 'Αλλὰ ἐρωτᾶται ὁ Δῆμος: Λέγεται καθαριότης πόλεως αὐτὴ καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν συνθῆκαι ὑγιεινῆς, εἰς τὰς συνοικίας ἰδίᾳ, ὑπ' αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις;

***

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ σημειώματός μας, ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τοῦ 'Υπουργοῦ Συγκοινωνιῶν κ. Ράλλη:

«Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 21—8—57 παρατηρεῖτε ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ εἷς μόνον ὑπάλληλος εἰς τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον Πατρῶν, διὰ τὴν παραλαβὴν μετὰ τὴν 10ην νυκτερινὴν τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑπεραστικῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι, ὡς ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ο.Τ.Ε. φρονεῖ, ὁ εἷς ὑπάλληλος εἶναι ἀρκετὸς διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τηλεφωνικῶν θαλάμων, δεδομένου ὅτι ἡ κίνησις μετὰ τὴν 10ην νυκτερινὴν εἶναι μειωμένη.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον 'Αθηνῶν, μὲ πολλαπλασίαν κίνησιν, διατίθενται διὰ τὴν αὐτὴν νυκτερινὴν καὶ μεταμεσονύκτιον ἐργασίαν τρεῖς, τὸ πολύ, ὑπάλληλοι.

'Ο 'Υπουργὸς
Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ»

ΕΝΩ ΕΔΟΚΙΜΑΖΕΤΟ

ΠΡΟΣΕΚΡΟΥΣΕΝ ΕΠΙ ΔΕΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ - ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

ΞΕΝΙΑ. (Η.Π.Α.) Τὸ ὀνειρον κατασκευῆς ἑνὸς μέσου μὲ τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος θὰ δύνανται νὰ ταξιδεύῃ καὶ εἰς τὴν ξηράν, συνετρίβη ἐνῷ ἐδοκιμάζετο, τὸ περίφημον «Βερσατάϊλ Ι», τὸ σκάφος δηλαδὴ ἐκεῖνο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ μετατρέψῃ τὸ ὄνειρον αὐτὸ εἰς πραγματικότητα. Κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ «Βερσατάϊλ» ἐφονεύθη καὶ ὁ ἐφευρέτης του, Ἔντγκαρ Πάρσελεϋ, πατὴρ τριῶν τέκνων. Εἶχε μόλις ἀπογειωθῇ μὲ τὸ αὐτοκίνητον—ἀεροπλάνο του, ὅταν αἰφνιδίως τὸ σκάφος ἔκαμε μίαν ἀπότομον στροφὴν καὶ συνετρίβη ἐπάνω εἰς τὰ δέντρα γειτονικοῦ δάσους.

ΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝ Π.Ι.Κ.Π.Α.

Σήμερον τὴν 5.30 μ. μ., εἰς τὴν Παιδικὴν 'Εξοχὴν τοῦ Π.Ι.Κ. Π.Α. ἡ «'Ελπίς», εἰς Παραλίαν Πατρῶν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων, ὀργανοῦται λαμπρὰ ἀποχαιρετιστήριος ἑορτή, τὴν ὁποίαν κληθεῖσαι, θὰ τιμήσουν καὶ αἱ 'Αρχαὶ τῆς πόλεως.

ΠΙΑΝΟ
ΒΙΟΛΙ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ
ΚΙΘΑΡΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ
ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

διδάσκονται
εἰς τὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ἀπὸ τοὺς πλέον διακεκριμένους εἰδικοὺς διπλωματούχους καὶ πτυχιούχους καθηγητὰς τῆς πόλεώς μας.

ΣΧΟΛΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΩΔΙΚΗΣ
ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

'Ανεγνωρισμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους. (Νόμοι 1381 καὶ 2384)

Αἱ καθηγήτριαι 'Ωδικῆς τῶν Γυμνασίων τῆς πόλεώς μας εἶναι πτυχιοῦχοι τοῦ 'Ωδείου μας, εἰς δὲ τὸν τελευταῖον πανελλήνιον διαγωνισμὸν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων διορισμοῦ, μεταξὺ ὀγδοήκοντα ὑποψηφίων, ΠΡΩΤΗ ἦλθε μαθήτριά μας, ΤΕΤΑΡΤΗ ἦλθε μαθήτριά μας, ΕΝΔΕΚΑΤΗ ἦλθε μαθήτριά μας, ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ ἦλθε μαθητής μας.

'Εγγραφαί — Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—1 καὶ 4—9 'Ερμοῦ καὶ Μαιζῶνος 84, Μέγαρον 'Ηλιοπούλου.

Τηλέφωνον 38—08

ΕΠΙ 10 ΧΡΟΝΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΞΕΡΗ

ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΓΗΡΟΣ ΚΑΠΟΥΤΣΙΝΟΣ ΦΥΛΑΓΕ ΤΑ ΟΣΤΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΤΟ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΚΙΒΩΤΙΟ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

ΡΩΜΗ. 'Εδῶ καὶ λίγες μέρες, ὡς γνωστόν, τὰ ὀστᾶ τοῦ Μουσσολίνι, ποὺ ὡς τώρα κανεὶς—ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστα πρόσωπα—δὲν ἤξερε ποῦ βρίσκονταν κρυμμένα—μεταφέρθηκαν στὸ κοιμητήριο τοῦ χωρίου Πρεντάππιο, ἀπ' ὅπου καταγόταν ὁ πρώην δικτάτωρ τῆς 'Ιταλίας.

Τὰ λείψανα τοῦ τραγικοῦ Ντοῦτσε εἶχαν μιὰ περιπετειώδη ἱστορία, ἀνάλογη μὲ τὸ τέλος του. 'Αφοῦ τὸ σκυλευμένο ἀπὸ τὸν ἑξαλλο ὄχλο πτῶμα τοῦ ἐκτελεσθέντος δικτάτορος ἐτάφη στὸ κοιμητήριο τοῦ Μουζάκκο, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο τὰ ὀστᾶ του ξεθάφτηκαν καὶ παραδόθηκαν μέσα σ' ἕνα ξύλινο κιβώτιο στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Μιλάνου.

Οἱ ἀρχὲς ἀνεζήτησαν τότε ἕναν πιὸ κατάλληλο τόπο προσωρινῆς ταφῆς, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ξέρῃ ποῦ βρίσκεται τὸ πτῶμα τοῦ Μουσσολίνι, γιατὶ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ τὸ ἁρπάξουν οἱ φανατικοὶ ἀντιφασίστες. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ τὸ ἔλυσε ὁ καρδινάλιος Σοῦστερ, στὸν ὁποῖον ἀπετάθη ὁ ἐπιθεωρητὴς 'Ανιεζίνα, ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὸ ἔργο τοῦ μυστικοῦ ἐνταφιασμοῦ.

Στὶς 25 Αὐγούστου, λοιπόν, τοῦ 1946, ὁ καρδινάλιος Σοῦστερ κάλεσε τὸν ἀρχηγὸ τοῦ μοναχικοῦ τάγματος τῶν Καπουτσίνων τῆς περιφερείας τοῦ Μιλάνου καὶ τοῦ ἀνέθεσε νὰ βρῇ ἕνα κατάλληλο μοναστῆρι, ὅπου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διαφυλαχθοῦν τὰ ὀστὰ τοῦ νεκροῦ.

'Ως τέτοιο κατάλληλο μοναστῆρι ἐκρίθη ἐκεῖνο, ποὺ βρίσκεται λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Μιλάνο, στὴν τοποθεσία Τσέρρο Ματζιόρε, ὅπου, πραγματικά, μιὰ νύχτα τοῦ 1946 μεταφέρθηκε τὸ κιβώτιο μὲ τὰ ὀστᾶ.

Τὸ κιβώτιο αὐτό, σφραγισμένο καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐπιγραφὴ ἀπ' ἔξω, τοποθετήθηκε στὸ κελλὶ ἑνὸς γέροντος μοναχοῦ ἡλικίας 80 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν ἐντολὴ νὰ τὸ φυλάῃ στὸ ντουλάπι του, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίποτα γιὰ τὸ μακάβριο περιεχόμενό του.

'Η λεπτομέρεια αὐτὴ ἐγνώσθη μόλις τώρα, ὁπότε τὰ λείψανα τοῦ Μουσσολίνι μεταφέρθηκαν στὸ κοιμητήριο τῆς γενετείρας του, ὅπου καὶ ἐτοποθετήθησαν σ' ἕνα μαυσωλεῖο καμωμένο ἀπὸ γρανίτη.

ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ 20ον ΑΙΩΝΑ!

ΕΠΩΛΗΣΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙ 1.260 ΔΡ. ΔΙΑ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΗ ΒΟΔΙΑ!

ΕΤΙΜΩΡΗΘΗ ΔΙΟΤΙ ΕΠΩΛΗΣΕ ΦΘΗΝΑ!

ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ. Σεπτέμβριος. Τὸ δικαστήριον τῆς ἐπαρχίας τοῦ 'Ασσὰμ κατεδίκασε πρὸ ἡμερῶν ἕνα 'Ινδὸ χωρικὸ σὲ πέντε δολλάρια καὶ 60 σέντς πρόστιμο, ἐπειδὴ ἐπώλησε τὴν γυναῖκα του σὲ ἕνα γείτονά του. Συνάμα τὸ δικαστήριο διέταξε τὸν ἀγοραστὴ νὰ ἐπιστρέψῃ στὸν πωλητὴ τὸ «ἀγορασθὲν ἐμπόρευμα» χωρὶς τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ ἀντιτίμου ποὺ κατέβαλε γιὰ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ, γιατὶ αὐτὸ ἐθεωρήθη πολὺ ἐξευτελιστικό.

Πραγματικά, ἡ τιμὴ ποὺ ἐπῶλησε ὁ 'Ινδὸς χωρικὸς τὴν σύζυγό του ἦταν πολὺ κατώτερη ἀπὸ τὴν μέση τιμὴ μιᾶς καμήλας. Ὅπως ἀπεδείχθη στὸ δικαστήριο, ὁ καλὸς σύζυγος εἰσέπραξε ἀπὸ τὴν πώλησι τῆς συμβίας του μόνον 42 δολλάρια (1.260 δραχμές).

Μόλις ὅμως τὸ γεγονὸς αὐτὸ τῆς ἀγοραπωλησίας ἐγνώσθη, ὅλες οἱ γυναῖκες τῆς ἐπαρχίας τοῦ 'Ασσὰμ ξεσηκώθηκαν καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀκύρωσί της. 'Αλλὰ στὴν ἐξέγερσί τους αὐτὴ συνήντησαν τὴν μεγάλη ἀντίδρασι ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ, ποὺ μὲ τὴν ὑποστήριξι πολλῶν ἄλλων κατοίκων τοῦ χωριοῦ του, ἠρνεῖτο νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ «ἀγορασθὲν ἐμπόρευμα».

«Τὴν γυναῖκα τὴν ἀγόρασα μὲ τὸ χρῆμα μου, ἔλεγε. Καὶ δὲν πρόκειται νὰ τὴν χαρίσω σὲ κανένα, γιατὶ μοῦ χρειάζεται γιὰ τὰ κτήματά μου».

Πολλὲς ἐκστρατεῖες ἔκαμαν οἱ γυναῖκες τῶν γύρω χωριῶν γιὰ νὰ ἀπελευθερώσουν μὲ τὴν βία τὴν «πουλημένη σύζυγο». 'Αλλὰ ὁ ἀγοραστὴς ἐταμπουρώνετο κάθε φορὰ μὲ μερικοὺς ἄλλους συγχωριανούς του στὸ σπίτι του καὶ τὶς ἀπειλοῦσε μὲ τὸ ὅπλο του.

Ὅταν ἐξ ἄλλου μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ γυναῖκες ἐπεσκέφθη τὸν σύζυγο καὶ τοῦ ὑπέδειξε νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσι τῆς συζύγου του ἀπὸ τὸν ἀγοραστή της, αὐτὸς δὲν ἔφερε μὲν κατ' ἀρχὴν ἀντίρρησι, ἀλλὰ ἔπειτα προσέθεσε:

«Μακάρι νὰ μοῦ τὴν ἔδινε πίσω, τώρα μάλιστα ποὺ διέθεσα τὰ χρήματα γιὰ νὰ ἀγοράσω βόδια. Τώρα αὐτή μοῦ χρειάζεται πολὺ περισσότερο ἀπὸ πρῶτα γιὰ νὰ περιποιῆται τὰ ζῶα μας. Θὰ μοῦ τὴν ἐπιστρέψῃ ὅμως χωρὶς χρήματα;»...

'Αντιλαμβανόμενες ὅτι μὲ τὶς ἐνέργιές τους αὐτὲς δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάνουν τίποτε, οἱ γυναῖκες τῆς περιοχῆς κατέφυγαν στὸ δικαστήριο, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξέδωσε τὴν κάπως περίεργη ἀπόφασί του. Πάντως ἡ σχετικὰ ἐλαφρὰ ποινὴ ποὺ ἐπέβαλε τὸ δικαστήριο στὸ σύζυγο ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι σὲ πολλὰ χωριὰ τῶν 'Ινδιῶν διατηρεῖται ἀκόμη τὸ ἔθιμο τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν γυναικῶν μὲ εἶδος.

ΔΙΑ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΦΘΗ Η ΚΑΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ

ΘΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΜΟΣΧΑ. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τοῦ 'Ανωτάτου Σοβιὲτ ὅλαι αἱ πόλεις, χωρία, τοποθεσίαι, κοχλόζ, ἐργοστάσια, πλοῖα κλπ. τὰ ὁποῖα φέρουν ὀνόματα σοβιετικῶν προσωπικοτήτων εὑρισκομένων ἐν τῇ ζωῇ θὰ μετονομασθοῦν προσεχῶς. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ «μιὰ συνήθεια ἡ ὁποία εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὰς λενιστικὰς παραδόσεις».

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

"ΑΠΑΡΝΗΣΑΣΘΩ ΕΑΥΤΟΝ,,

Δὲν ζητεῖ ν' ἀπαρνηθοῦμε τὸ κατάστημά μας, τὴν περιουσία μας, τὰ σπίτια τὴν ἐργασίαν μας. Δὲν θέλει ν' ἀποχωρισθοῦμε τοὺς φίλους, τοὺς συγγενεῖς καὶ οἰκείους μας. Τὸ Εὐαγγέλιο δὲν θέλει νὰ μᾶς κάμῃ ἀντικοινωνικοὺς κι' ἀπόκοσμους. Τί λοιπὸν ἀπαιτεῖ; «'Απαρνησάσθω ἑαυτόν» (Μάρ. Η, 34). Θέλει ν' ἀρνηθοῦμε τὸν ἑαυτόν μας. Ποῖον ἑαυτόν μας; Δηλαδὴ νὰ παραμελήσουμε τὴν συντήρησι τοῦ ἑαυτοῦ μας στὴν τροφὴ καὶ τὴν ἐνδυμασία; 'Η μήπως τὴν πνευματική μας καλλιέργεια; Μήπως δὲν συμβιβάζεται ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἐκπολιτιστικὴ πρόοδος μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου; Τί ποτε ἀπ' αὐτά. Καὶ τὸ σῶμα μας εἶναι θεῖον δημιούργημα καὶ κατοικητήριο τῆς ψυχῆς καὶ τὸ πνεῦμα μας εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ἀνυπτύσσωμε.

Τί θέλει λοιπὸν μὲ τὴν ἐπίμονη προσταγὴ τῆς ἀπαρνήσεως ὁ Κύριος; Θέλει τὴν ἀπάρνησι κάποιου, ποὺ δὲν εἶναι σύμφυτο μὲ τὸν πνευματικό μας κόσμο καὶ δὲν ὑποτάσσεται στὸ Θεῖον Θέλημα. 'Απαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἕνα μὲν ν' ἀρνηθῇ τὸν ἐγωϊσμό του. Αὐτὸ τὸ ἐγώ!... Αὐτὸ προβάλλεται ἐνώπιόν μας καὶ δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ ἰδοῦμε τὰ πράγματα στὴν πραγματική τους ἀξία. Τί κάνει; 'Υπερβάλλει ἡμᾶς καὶ τὰ ἰδικά μας μᾶς ἀποθεώνει πολλάκις, ἐνῶ τὰ γύρω μας τὰ παρουσιάζει μικρὰ καὶ ἀσήμαντα. Αὐτὸ τὸ ἐγὼ μᾶς κάνει φίλαυτους, οἰηματίας καὶ ἀλαζόνας.

Μᾶς δημιουργεῖ μιὰ νοσηρὴ ψυχικὴ κατάστασι ὥστε δύνανται καὶ μὲ αὐτὸν τὸν Θεὸν νὰ μᾶς ἀντιπαραβάλῃ. Σκεφθῆτε τὸν οἰηματία ἐκεῖνον Φαρισαῖο: «'Ο Θεός.., οὐκ εἰμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων...» Αὐτὴ εἶναι ἡ μιὰ ἀπάρνησις, ποὺ καλούμεθα νὰ κάμωμε.

Καλούμεθα ἐπίσης ν' ἀπαρνηθοῦμε τὸν ὑλόφρονα ἑαυτό μας. Ἐκεῖνα τὰ αἰσθήματα ποὺ ἔχουν ἐξοβελίσει ἀπὸ μέσα μας κάθε πνευματικὸ στοιχεῖο καὶ ἄφησαν νὰ ὑπεισέλθῃ ἡ ὕλη: «Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου: φάγε, πίε, εὐφραίνου». 'Ιδοὺ τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ τοῦ ὑλιστή. 'Ενῶ ὁ Δημιουργὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο μὲ ὑψηλὲς ἀνατάσεις, μὲ εὐγενικὲς ἐπιθυμίες, ὁ ἄνθρωπος ἔκαμε τὸν ἑαυτόν του ὑλόφρονα. Ὅλο του τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι «φάγωμεν, πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκωμεν.

Τέλος καλεῖται ὁ ἄνθρωπος ν' ἀπαρνηθῇ τὴ δουλεία στὰ κατώτερα ἐνστικτά του. Πολλοὶ ὑπεδουλώθησαν ἀπὸ τὸ κατώτερον ἐγώ, τὸ κτηνώδες εἶναι τους καὶ ζοῦν μιὰ ζωὴ φιλήδονη καὶ ἄσωτη. Τοῦτο τὸ ἐγὼ καλεῖσαι ν' ἀπαρνηθῇς. "Οταν μὲ κόπον πολὺν καὶ διαρκῆ ἀγῶνα κάμῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀρνητικὸν ἔργον, τὴν αὐταπάρνησιν, ἀκολουθεῖ τὸ δεύτερον βῆμα: «'Ακολούθητω μοι». "Ολοι καλούμεθα τότε ὡς ταχτικοὶ Σίμωνες Κυρηναῖοι νὰ συναναβῶμεν τὸν Γολγοθᾶ μας ὅπου ὁ Λυτρωτὴς μᾶς καλεῖ.

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ,,

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Τρία ἄρθρα τοῦ κ. Ν. ΜΟΣΧΟΥ

3ον (Τελευταῖον)

'Ετονίσαμε σὲ ἕνα—δύο προηγούμενα σημεῖα πῶς ἡ ἀκολουθουμένη ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους δημάρχους δημοτικὴ πολιτική, εἶναι αὐτὴ τῆς «βιτρίνας». Τὸ κέντρον καὶ ὅ,τι φαίνεται ἀπορροφᾷ σχεδὸν δραστηριότητα καὶ προϋπολογισμό. Τὰ σημερινὰ ὅμως κριτήρια γιὰ τὸ ἂν μία πόλις ἔχει πολιτισμό, εἶναι διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ παλιά. Πρίν, μία πόλι τὴν ἀντεπροσώπευε ἴσως μία της καλὴ πλατεία. Σήμερα χρειάζεται καὶ τούτη, μὰ καὶ πολλὰ ἄλλα. Πολιτικὴ τῆς βιτρίνας σημαίνει μικροπολιτικὴ καὶ ψεύτικο λουστράρισμα. 'Η μικροπολιτικὴ εἶναι βαρειὰ ἀρρώστεια κληρονομημένη ἀπὸ πολὺ παλιά. Καθὼς καὶ πολλὲς συνήθειες ἔχουν τὶς ρίζες τους στὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας καὶ τοῦ κοτζαμπασιδισμοῦ. Αὐτὴ αἰ|φνης ἡ μανία ἐντοιχίσεως πλακῶν ποὺ ἔχουν πολλοὶ δήμαρχοι εἶναι ἀκόμη πιὸ παλιὰ καὶ θὰ ἦταν ἀκίνδυνη, ἂν δὲν ταυτιζόταν μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς βιτρίνας καὶ τῆς «μάντρας». Στὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας ὁ ἀγᾶς ἢ ὁ κοτζάμπασης, ἀφοῦ γιὰ καιρὸ ἄφηναν τοὺς ραγιάδες νὰ παρακαλοῦν καὶ νὰ ἐκλιπαροῦν μιὰ ἄδεια γιὰ τὸ χτίσιμο κάποιας βρύσης π.χ., στὸ τέλος ἔδιναν τὴν συγκατάθεσί τους, ἀφοῦ φρόντιζαν νὰ προεισπράξουν τὸ ἀπαραίτητο χαράτσι. 'Η βρύση χτιζόταν μὲ ἔξοδα τῶν ραγιάδων, ἀλλὰ στὸ τέλος ἐντοιχιζόταν καὶ μία πλάκα ποὺ ἔλεγε πῶς τὴν ἔφτιαξε ὁ ἀγᾶς ἢ ὁ κοτζάμπασης.

'Ο δήμαρχος εἶναι συντονιστής, διαχειριστὴς καὶ ἐκτελεστής. Δὲν εἶναι δωρητής. Τὰ χρήματα εἶναι τῶν δημοτῶν. 'Η δημιουργία εἶναι ὑποχρέωσι καὶ κάτι τὸ φυσιολογικό, ὅπως ἡ ἀγάπη τῆς μάννας. Μπορεῖ νὰ παινευτῇ μιὰ μάννα πὼς ἀγαπάει τὸ παιδί της;

Μέλημα λοιπὸν τοῦ καθενός ποὺ ἔχει τὴν φιλοδοξία νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πόλι εἶναι πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ δημιουργία, μὲ τὴν βοήθεια τῶν συνεργατῶν του, ἑνὸς προγράμματος. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἂν ὁ ὑποψήφιος εἶναι πρωτόπειρος, μπορεῖ καὶ νὰ μὴν εἶναι ἐφαρμόσιμο 100 ο|ο. Θὰ τὸ προσαρμόσῃ ὅμως ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκλογή του καὶ ἀφοῦ σχηματίσῃ μιὰ συγκεκριμένη ἀντίληψι, θ' ἀρχίσῃ μεθοδικὰ τὸ ἔργο του. "Οχι μιὰ στὸ καρφὶ καὶ μιὰ στὸ πέταλο. Δύο πρέπει νὰ εἶναι τὰ μέτρα: 'Η πρωτεραιότης καὶ ἡ προσπτική. 'Επειδὴ ὅμως, σήμερα ἕνα πρόγραμμα δημοτικῆς πολιτικῆς δὲν περιορίζεται σὲ ἔργα ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν μόνον ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες ὑπηρεσίες, εἶναι ἀπαραίτητη καὶ ἡ μεθοδικὴ δημιουργία τοῦ καταλλήλου μηχανισμοῦ, ἀπὸ ἐξωϋπηρεσιακὰ πρόσωπα, μὲ παράλληλη ἀναδιοργάνωσι τῶν ὑπηρεσιῶν μὲ βάσι τὴν ἐνθάρρυνσι γιὰ τὴν ἀνάπτυξι ἐλεγχομένης δημιουργικῆς πρωτοβουλίας ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων.

'Αντικρούομε ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἐδῶ τὸ συνηθισμένο ἐπιχείρημα: Πρόγραμμα ἴσον οἰκονομικὴ εὐχέρεια. Συμφωνοῦμε στὸ ἀπαραίτητο τῆς οἰκονομικῆς εὐχέρειας καὶ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐθίγη πρῶτο. 'Αλλὰ οἱ δῆμοι ποτὲ δὲν θὰ ἔχουν οἰκονομικὴ ἄνεσι, ἂν δὲν κινηθοῦν οἱ δήμαρχοι. Εἶναι κι' αὐτὸ πρόγραμμα. 'Αλλὰ καὶ μὲ τὶς ὑπάρχουσες δυνατότητες πολλὰ μποροῦν νὰ γίνουν. Κι' αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀνάγκη χρημάτων, ἐνῷ, ἀντίθετα, θὰ ἀποφέρουν χρήματα. Εἶναι ὅμως ἀπαραίτητη ἡ ἀξιοποί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην στλ.

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
1892
('Αναγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους)
Διευθυντὴς 'Ωδείου: ΙΩΣΗΦ ΜΠΟΥΣΤΙΝΤΟΥΪ
Διδάσκουν:
• ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΙΑΝΟΥ
'Ο Καθηγητὴς κ. ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΣ
'Ο Καθηγητὴς κ. ΜΑΡΙΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙΣ
'Η κ. ΛΙΖΑ ΣΙΝΙΓΑΛΙΑ
'Η κ. ΙΩΑΝΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ
• ΕΙ